

האור שלא כבה בוולול ז'ין

ספור מרתק על אמונה,
השגחה פרטית,
וכחה של תורה!

מאת רבי חיים מוולוז'ין.

ישיבת וולוז'ין הקדושה

דמינו אולם ענק, מלא במאות
בחורים. קול של למוד גמרא
במנגינה מתוקה ממלא את החלל.
קול התורה הוא מתוק מדבש!
מי שהקים את המקום המופלא
הזה הוא רבי חיים מוולוז'ין,
תלמידו של הגאון מיילנא.

המלחמה של נפוליאון

בחוץ משתוללת מלחמה קשה. סוסים, תותחים ושלג מקפיא. תושבי העירה בורחים בפחד! אך תראו את רבי חיים! משגיח עליו הקדוש ברוך הוא, והוא יושב ברגע וממשיך ללמד בשקידה. תורת חיים אינה פוסקת לעולם!

רעב וקשי

המלחמה מביאה אתה עניות
ורעב. לישיבה לא נשאר כסף
לקנות לחם ועצים כדי לחמם את
הבחורים בקור הגדול. רבי חיים
ותלמידיו נושאים עינים לשמים
ומתפללים: "אבינו מלכנו, עזר
לנו להמשיך ללמד דבר ה'!"

הקצין הרוסי הגיע

דפיקה בדלת! קצין רוסי מניח שק עם 800 רובלים (סכום עצום!). "אני הולך למלחמה", דורש הקצין. "תשמר לי על הכסף, ובינתיים – מותר לך להשתמש בו כהלוואה לשיבה שלך!".

תודה לה' כי טוב!

איזו השגחה פרטית מפלאת!
ה' שלח את הקצין בדיוק בזמן.
בכסף

בנוה קנתה הישיבה לחם טרי
ובגדים חמים לתלמידים.
קול התורה המשיך להשמע
בוולוז'ין בשמחה עצומה!

שעת המבחן – הכסף נגמר

חלפו שלוש שנים, והכסף הלך ונגמר. פתאום – בום! הקצין חוזר: "מסעי הסתים. אני זקוק מיד לשמונה מאות הרובלים שלי". בקופה היה ריק, אפלו אגורה אין שם! מה יעשו עכשו? הקצין עלול לסגר את הישיבה!

הבטחון המוחלט בה'

רבי חיים לא רעד ולא פחד כלל.
פניו זרחו מאמונה אמתית.
הוא אמר לקצין הרוסי ברגע:
"אדוני הקצין, שוב לכאן מחר
בשעה שלוש אחר הצהרים
בדיוק. תקבל את כספך מלא
עד המטבע האחרון!"

אבל רבי חיים רק חיה. על השמים אין קשיים! הוא אמר
לו: "בני היקר, אם היינו בוטחים בה' במאה אחוזים —
אפלו שעון של זהב היה נופל לנו מן השמים!"

מאיפה יבוא הכסף?

רבי יצחק, בנו של הרב, נבהל מאד:
"אבא! מהיכן נביא כסף כזה?!"

יום המבחן - אין פחד

למחרת בבקר, מה רבי חיים
עשה? האם הלך לבקש
כסף? האם לזה משכנים?
משכנים? האם הוא היה
לחויץ? ממש לא! הוא
מתפלל לאטו, אוכל לחם
פצוץ פשוט, ונכנס לישיבה
ללמד תורה תורה כאלו אין
שום דאגה בעולם.

בוקר

14:30

15:00

יום המבחן - אין פחד

בוקר

14:30

15:00

למחרת בבקר, מה רבי חיים
עשה? האם הלך לבקש
כסף? האם לזה משכנים?
משכנים? האם הוא היה
לחוץ? ממש לא! הוא
מתפלל לאטו, אוכל לחם
פצוץ פשוט, ונכנס לישיבה
ללמד תורה תורה כאלו אין

14:30 – חצי שעה לפני שהקצין חוזר!

ואז, הדלת נפתחת! נכנס פנימה איש עשיר מאוד – ריץ הפולני
המכובד. הוא נגש אל שלחנו של הרב, ומוציא מכיסו חבילות
ענקיות של שטרות כסף! כלם עוצרים את נשימתם...

הַנֶּס הַגָּלוּי: אַלֶּף רוּבְּלִים!

הַפְּרִיץ אָמַר: "כְּבוֹד הָרַב הַקָּדוֹשׁ,
בֵּימֵי הַמְּלָחָמָה אֲנִי מִפְּחַד לְשָׁמֹר אֶת
הַכֶּסֶף בַּבַּיִת. הֵנָּה 1,000 רוּבְּלִים! קַח
אוֹתָם לְהַלוּאָה ל־10 שָׁנִים!"

נֶס גָּלוּי! רַבִּי יִצְחָק כִּמְעֵט פָּרַץ בְּבִכּי
בְּבִכּי שֶׁל תּוֹדָה לֵה'. הוּא רָאָה מִמֶּשׁ
רָאָה מִמֶּשׁ כִּיצַד "שְׁעוֹן שֶׁל זָהָב יוֹרֵד
מֵהַשָּׁמַיִם!"

השגחה עד השביה השנייה האחרונה

השעה שלוש בדיוק!
הקצין הרוסי נכנס בדלת, נוקשה
כתמיד. רבי חיים מסר לו את כל חבותו –
עד האגורה האחרונה!
הישיבה נצלה!
והפל בזכות האמונה והבטחון בבורא
עולם שזן ומפרנס את הכל.

אין זמן לנוח – התורה היא חיינו!

ומה עשה רבי חיים לאחר מכן?
האם יצא לנוח מהמתח?
ממש לא! הוא פשוט ישב, פתח חזרה
חזרה את הגמרא, והמשיך ללמד
כאלו כלום לא קרה.
כי התורה שומרת עלינו, ואין שום
רעש שינתק אותנו ממנה!

התורה שלנו, האמונה שלנו!

מה למדנו מרבי חיים?
לפעמים אנחנו לומדים ופתאום
יש רעש במסדרון, או דאגה
ממבחן שמתקרב, ואנחנו
מתבלבלים.

זכרו את רבי חיים!
נסמך על הקדוש ברוך הוא,
נמשיך ללמד בשמחה, ונדע שה'
תמיד, אבל תמיד – אתנו!

